

Afgang til at indvirke paa Ordningen af sine egne Anliggender, og der turde for Moderlandets Lovgivningsmagt være saameget mere Anledning hertil, som man her hjemme ikkun paa denne Maade vil kunne erholde nogen tilfredselig Kundskab om den coloniale Befolknings egne Duffer og Forhaadninger ved Siden af den Underretning, Dyrighederne herom kunne give, hvilke for Moderlandets Regjering og Legislatur er saameget vigtigere, som de for medelt Dernes sjerne Beliggenhed og forffjelligartebede Forhold ikkun vanffelig kunne have nogen selvstændig og begrundet Formening om disse Forhold. De Local-Institutioner, som i dette Niemed maatte tænkes oprettede paa Derne som Organer for Lovgivningsmagten, kunde dog alene have en afledet Character, idet de maatte have deres Oprindelse og Hjemmel i Moderlandets Lovgivningsmagt, der maa ville bevare sin overordnede Stilling, sin almindelige og omfattende Indflydelse paa samme Tid, som den tillader Udøvelsen af Lovgivningsmagten gennem andre Organer paa Derne. Den hensigtsmæssigste Middel, hvorved de vestindiske Besiddelsers Befolkning paa den omhandlede Maade kunde, under Forbehold af den øverste Lovgivningsmagts Myndighed, stiftes Deeltagelse i sine egne Anliggenders Bestyrelse, antog Finanzministeret at være Oprettelsen af en fælles Forsamling for de tre vestindiske Der eller et Colonialraad, der kunde udrustes med deels besluttende Myndighed for visse Anliggender af local Besskaffenhed deels raadgivende Medvirkning for et vidtløftigere Omfang af Sager, idet iøvrigt Fordelingen af Lovgivningsmagten i Colonierne kunde tænkes ordnet paa forffjellig Maade, uavnlig enten saaledes, at Colonialraadet i Forening med Gouverneuren udøvede besluttende Myndighed i visse Sager, og Kongen i Forening med Rigsdagen den lovgivende Magt i alle andre Sager, efterat Colonialraadet derover havde afgivet Betænkning, eller ogsaa saaledes, at Colonialraadet vel i visse Local-Anliggender, hvor der ikke kan tænkes betydelige Sammenstød mellem Befolkningens forffjellige Interesser, udøvede besluttende Myndighed, men at iøvrigt Kongen, efterat Colonialraadet havde afgivet raadgivende Betænkning, kunde

udgive Anordninger om almindeligere og vigtigere Anliggender, som dog ikke egne sig til Foretagelse paa den danske Rigsdag, samt at endelig Lovgivningsmagtens Udøvelse i alle Sager, der ikke paa disse tvende Maader kunde finde deres Afgjørelse, skulde berøe hos Kongen og Rigsdagen i Forening, efterat Colonialraadet forinden havde afgivet sin Betænkning over Sagerne.

Den forstaaeforte Fordeling af Lovgivningsmagten vilde ikke kunde undgaae at maatte henlægge temmelig vigtige Anliggender under Colonialraadets Afgjørelse; men ifølge den meget indskrænkede Valgmaade, der er den eneste udførlige i de vestindiske Colonier, kan Colonialraadet dog kun meget ufølstændigt repræfentere Befolkningen i det Hele, og maa meget snarere komme til at bære et Partipræg. Ligesom derfor et saadant Raads Afgjørelser i Sager, hvor Befolkningens Stamforffjelligheder og deelte Interesser møde hinanden, vilde kunne fremfalde Tvedragt og borgerlige Uroligheder, saaledes vilde imidlertid en sfig Forsamlings raadgivende Betænkning være af stor Betydning ved Sagernes endelige Afgjørelse, hvad enten denne nedlægdes i Kongens Haand eller vedtoges af Moderlandets almindelige Lovgivningsmagt. Men at bebyrde Rigsdagen med alle saadanne Localanliggender, der vare af for stor Betydning til at Afgjørelsen turde overlades Colonialraadet, vilde neppe kunne lade sig gjøre, og man maatte saaledes komme til det Resultat, at det i denne Henseende kunde overlades Kongen under vedkommende Ministers grundlovmæssige Ansvarlighed at udgive de fornødne Anordninger, hvorimod ikkun Sager af overordnet og almindelig Interesse maatte finde deres umiddelbare Afgjørelse hos Moderlandets Lovgivningsmagt.

Medens denne Ordning af Sagen saaledes maatte frembyde sig for Regjeringen som den efter de stedfindende Forhold hensigtsmæssigste, maatte man ogsaa finde en Bestyrelse heri ved at hensee til hvad der i samme Retning er foranstaltet paa de engelske og franske Der i Vestindien. De brittiske Colonier ere som hørende til Moderstaten indbefattede under Englands almindelige Lovgivningsmagt, men Udøvelsen